

ΠΕΝΤΕ ΟΜΑΔΕΣ ΝΕΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΑΝΕΒΑΖΟΥΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΕ ΑΝΟΙΧΤΟΥΣ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ

Όταν οι ταρατσες μετατρέπονται σε θεατρικό σανίδι

Της ΕΛΕΝΑΣ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Από τις παρυφές του Λυκαβηττού έως την Πειραιώς, χαμηλά στον Ταύρο, και από την Ομόνοια έως τα Πετράλωνα, πέντε νεανικές θεατρικές ομάδες ατενίζουν την Αθήνα, την αφουγκράζονται, της μιλούν και συνθέτουν μια εναλλακτική τοπιογραφία.

Φωτογραφία του Μανώλη Μπαμπούση (Καλλιθέα, 1987).

Ολο τον Ιούλιο, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών, δημιουργούν τις «Πολεοδομές». Εναν ιστό μέσα στον οποίο εντάσσουν χώρους ξεχασμένους, παραγνωρισμένους, στους οποίους το βλέμμα δεν σταματά πια στις ταρατσες. Σε αυτούς τους ανοιχτούς χώρους εντάσσουν παραστάσεις site specific.

Τι έχει να αφηγηθεί ένα σχολείο, στο οποίο αναγκαστικά οι ζωές όλων μας κάποτε συγκεντρώθηκαν; Πόσους αποχωρισμούς και πόσες δακρύβρεχτες ιστορίες εμπνέει το Μέγαρο του ΟΣΕ; Τι στοχασμούς εγείρει η θέα ολόκληρης της Αθήνας από μια ταρατσα στο Κολωνάκι;

Ερωτήματα για τη ζωή

Φέτος που οι πλατείες γίνονται ξανά τόπος συνάντησης, που ανακαταλαμβάνουμε τον δημόσιο χώρο, για να νιώσουμε μαζί, να επικοινωνήσουμε και να διεκδικήσουμε, πέντε θεατρικές παρέες μάς δείχνουν έναν ακόμη τρόπο να ζούμε δημιουργικά στην πόλη. Μας θέτουν ερωτήματα για τη ζωή και μας καλούν να παρακολουθήσουμε τη συνομιλία τους. Να τους ακολουθήσουμε σε ένα κυνήγι χαμένου θησαυρού, δηλαδή της πολυπόθητης και πολύτιμης θεατρικής συγκίνησης, σε τόπους απροσδόκητους.

Παρ' όλο που σε έναν εξωτερικό χώρο θα περίμενε κανείς θέματα εξωστρεφή και χαρούμενα, οι ομάδες στράφηκαν σε πιο εσωτερικά, σκοτεινά και μελαγχολικά ζητήματα.

* «Συνομιλούμε με το σήμερα. Συνεπώς είναι αδύνατον να ειπωθεί κάτι άλλο. Είναι η εποχή που αναρωτιέται κανείς για το νόημα των πραγμάτων», απαντά στην παρατήρησή μας η Γεωργία Μαυραγάνη. Από τις 15 έως τις 17 Ιουλίου, η ομάδα της «Χάπι Εντ» θα παρουσιάσει στην ταράτσα του Γαλλικού Ινστιτούτου την «Ταράτσα του αυτόχειρα», μια δική της σύνθεση αφιερωμένη στην ποιήτρια Κοραλλία Θεοτοκά, σύζυγο του Γιώργου Θεοτοκά, που αυτοκτόνησε το 1976 πέφτοντας από την ταράτσα του σπιτιού της. Τον μονόλογο ερμηνεύει η Υβόννη Μαλιτέζου. «Ηθελα η αυτοχειρία να μην είναι από την πλευρά μιας εφηβικής αντίδρασης, αλλά της ήττας, της κούρασης από τη ζωή, της παραίτησης που ένας ωριμότερος άνθρωπος μπορεί να εκφράσει καλύτερα. Είναι μια ταράτσα στην οποία δεν δίνεται ένα πάρτι, αλλά ένας χώρος μοναχικός και υπαρξιακός. Δουλέψαμε με τις παύσεις και τη σιωπή, αλλά και με την πρωτότυπη μουσική (Ν. Βελιώτη) που ορίζει την ατμόσφαιρα σαν ένας ακόμη ηθοποιός», μας εξηγεί.

* «Το μόνο που θα είχε ενδιαφέρον σε έναν ανοιχτό χώρο, είναι να αναφερθείς στα υπόγεια της ψυχής», υποστηρίζει και ο Κώστας Κουτσολέος. Η ομάδα του Mag παρουσιάζει από τις 3 ως τις 5 Ιουλίου μια εκδοχή της «Αυτοβιογραφίας» του Τόμας Μπέρνχαρντ σε έναν ενδιάμεσο χώρο μεταξύ δύο κτιρίων στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (Πειραιώς 256). Γεμάτος με γκράφιτι σπουδασιών χωρίς χρήση και όνομα, παρ' όλο που είναι ανοιχτός, «δημιουργεί αίσθημα κλειστοφοβίας», σύμφωνα με τους συντελεστές. Γι' αυτό και τον βρήκαν ιδανικό για να μιλήσουν για το παραγμένο εσωτερικό τοπίο της ψυχής ενός από τους σημαντικότερους μεταπολεμικούς συγγραφείς, που μεγάλωσε εγκαταλελειμμένος από τους γονείς του σε ίδρυμα και έζησε απομονωμένος σε σανατόρια ως τα 19 του.

«Δεν αναπαράγουμε περιστατικά. Δεν προτιμάμε το θέατρο λόγου, αλλά το θέατρο των εικόνων. Γι' αυτό και δίνουμε τις εικόνες της παράστασης μέσα από την συνθήκη ενός ιδιαίτερου τσίρκου», εξηγεί ο Κ. Κουτσολέος.

* «Ακόμη και στα θερινά σινεμά βλέπουμε σκοτεινά θρίλερ του Μπέργκμαν και είναι μια χαρά», παρατηρεί και ο Βασίλης Νούλας της ομάδας **Nova Melancholia**, που έχει ξεχωρίσει για τον πειραματικό τρόπο δουλειάς της πάνω σε φιλοσοφικά και λογοτεχνικά κείμενα. Στην ταράτσα του Γαλλικού Ινστιτούτου θα παρουσιάσουν 10-12 Ιουλίου την παράσταση «Πρώτος στοχασμός: Περί όσων μπορούν να τεθούν εν αμφιβόλω». Αφορμή «Οι στοχασμοί περί της πρώτης φιλοσοφίας του Ντεκάρτ».

«Η απόσταση από την πόλη δίνει μια άλλη οπτική. Αυτή η ανοιχτωσιά και η απεραντοσύνη, η επαφή με το ουράνιο στερέωμα, σου επιτρέπει να στοχαστείς», μας λέει. «Είναι άλλωστε μια ευκαιρία να θέσουμε εν αμφιβόλω, να επαναπροσδιορίσουμε αξίες και δεδομένα», υποστηρίζει και συντάσσεται με όσους θεωρούν τις πάσης φύσεως «κρίσεις» ευκαιρίες. Εκπονώντας διδακτορικές σπουδές στη φιλοσοφία και καθώς καταπιάνεται με το ζήτημα της μελαγχολίας, έδωσε πριν από πέντε χρόνια στην ομάδα το όνομα «Νέα Μελαγχολία». Μια κίνηση σχεδόν προφητική που δυστυχώς επαληθεύεται ως επίκαιρη. «Είναι σημαντικό να μην χρησιμοποιούμε τη λέξη κατάθλιψη, που έχει νοσοκομεικό χαρακτήρα, αλλά τη μελαγχολία που οδηγεί σε δράση και δημιουργία», επισημαίνει.

Στο σχολείο

* Τη μελαγχολία και το κλείσιμο στον εαυτό μας εντόπισε η Γκίγκη Αργυροπούλου και η διακεκριμένη ομάδα της Mkultra που από το 2001 έχει παρουσιάσει 25 παραγωγές στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Γι' αυτό, μας καλεί σε «Μια εκδρομή» στην Αθήνα. Η παράσταση δίνεται 7-9 Ιουλίου στα 9ο & 34ο Γυμνάσια Αθηνών στο Θησείο (Τρώων 2). «Αν και μεσογειακός λαός, ακολουθούμε όλο και πιο πολύ το βορειοευρωπαϊκό μοντέλο που μας κάνει να κλεινόμαστε από νωρίς σπίτι», διαπίστωσαν οι συντελεστές στην προσπάθειά τους να φτιάξουν το πορτρέτο της Αθήνας.

Το κοινό θα περιηγείται τους χώρους εντός και εκτός του σχολείου. Πέρα από τους επτά ερμηνευτές στο θέμα συμμετέχουν είκοσι ακόμη άτομα.

Πρόκειται τελικά για μια μικρογραφία της πόλης, μέσω των ανθρώπινων ιστοριών και της αρχιτεκτονικής της. «Θέλαμε να την εγγράψουμε μέσα σε ένα σχολείο, ένα κτίριο από το οποίο όλοι έχουμε περάσει και έχουμε αφήσει το στίγμα μας. Το συγκεκριμένο είναι ιδανικό μια και

βρίσκεται και μέσα και έξω από την πόλη, τοποθετημένο πάνω σε ένα ύψωμα», μας εξήγησε η σκηνοθέτις.

* «Ταξίδι με τρένο» ονομάζει την παράστασή της η ομάδα Projector του Ανέστη Αζά που θα δοθεί στο Μέγαρο του ΟΣΕ στην Καρόλου (1-3). Ο Ανέστης Αζάς έχοντας στις αποσκευές του την πλούσια εμπειρία του από τον βερολινέζικο θίασο των Rimini Protokoll, με τον οποίο συνεργάστηκε για την περσινή παράσταση του «Προμηθέα στην Αθήνα» στο Ηρώδειο, επιχειρεί ένα παρόμοιο πρότζεκτ αφιερωμένο στον σιδηρόδρομο. Οι άνθρωποι που εργάζονται ή εργάστηκαν στο παρελθόν στον ΟΣΕ, μεταφέρουν τις εμπειρίες τους στο κοινό. Δημιουργούν έτσι ένα «ζωντανό» θεατρικό ντοκιμαντέρ για την ιστορία και το μέλλον του σιδηροδρόμου στη χώρα μας.

info: Τηλ.: 210 3272000

Εισιτήρια: 20 ευρώ και 10 ευρώ * φοιτ.

Διάρκεια κάθε παράστασης: 1 ώρα

**3-5 Ιουλίου: Ομάδα Mag, «Αυτοβιογραφία» (Τόμας Μπέρνχαρντ) στις 9 μ.μ., Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (Πειραιώς 256).

***7-9 Ιουλίου: Ομάδα Mkultra, «Μια εκδρομή» στις 9 μ.μ., 9ο & 34ο Γυμνάσιο Λύκειο Αθηνών (Τρώων 2, Θησείο). Εναρξη από τον πεζόδρομο Τρώων & Ακταίου.

**10-12 Ιουλίου: Ομάδα Nona Melancholia, «Πρώτος Στοχασμός: Περί όσων μπορούν να τεθούν εν αμφιβόλω», στις 9 μ.μ., τσάι Γαλλικού Ινστιτούτου (Σίνα 32).

** 15-17 Ιουλίου: Ομάδα Χάπι Εντ, «Η τσάι του αυτόχειρα», στις 9 μ.μ., τσάι Γαλλικού Ινστιτούτου (Σίνα 32).

** 18- 20 Ιουλίου: Ομάδα Projector, «Ταξίδι με τρένο», στις 9 μ.μ., Μέγαρο ΟΣΕ (Καρόλου 1-3).